

ההאקסקה בענין שכשמכnis חנгар בחור נוקב (א) פחמי הארץ, *קיי בונן ואסור לועל בו: ג לרכחה שאחוורי הפקים *שאן נקסים וויאאים בה (בג) פדריר, אם עשה דלה לפתחה או שתולה בה מחרצלת של גנים, וכן פרצה (כד) שגדה בקוצים בעין דלה, אם יש לךם ציר (פרוש ציר, נוקבון סדלה וקעבים בו עץ עד כדי להכניות הארץ לחזר לבאן ולבאן). או אפלו אין לךם עטה ציר אלא (כה) שקייה לךם ציר, נועלם ביהם (כו) אפלו הם נגררים הארץ וק שארם וחלאם לנעל ביהם, ולא חשב בובנה, שפבר בהם שהו דלה בינו שקייה לךם ציר. הנה וכל-שכן אם יש לךם ציר עדרן, ייכלך של לא נקייר ציר למוקמו, ועוד שיתפאר להען כימן התקיט (כג). אבל אם אין לךם ציר ולא קניה לךם ציר, אין נועלם ביהם אלא אמרין כי (כז) *גבוהים מן הארץ. (כח) וופמח העשויל בKİפה ויאאה פדריר, נועלם בו אפלו לא היה לו ציר מעולם (כט) והוא נגרר: ד (לו) קדלה העשויל (לא) מלוח אחד או שאן לה אקסקה מהתחותה, (לב) וכשפוחחים שומקין אורה ועוקרים אורה, (לו) אין נועלם בה אפלו ייש לה עיר⁴: הaga אבל דלה קעשויה מקרשים הרבה שני (לו) אפר-עלפי ששומטים אורה בשפטותה, אם יש לה אקסקה, ודו סדין מקומות שנועלם גארושים הרבה (לו) ונש קאייה למלחה ולמה שמקנים בעם סקרים, (לה) שקייהם פרלחן, (לו) הויאל (ס) ואין לוץ אמר בכל קדלה: ח שודה תבה ומוגדל שפטותהו מן האור וייש

באר היטוב

הנתקש ר' גמליאל לא לעתם רחוקות, והוא בקעקן חלון אם אין עשו לפתח (ב) אין. והוא בקעקן חלון אם אין עשו לפתח (ג) אין. ובב"ה

משנה ברורה

אֲפָלֶוּ בְּאַיִן קֹשֶׁר, אֲפָלֶוּ בְּנַעֲמָה נְאַסְקָפָה [ט'ז ו'ז']. גָּרָה
דְּאֲפָלֶוּ לְנַעֲמָה קָפָר אֲשֵׁמָה רַעַיל בְּעֵשָׂה לוֹ בֵּית-חֶדֶד לְנַעֲמָה וּרְשֵׁי
הַחֶבְרוֹן, יֵשׁ לְהַקְלֵל בָּנוֹ מִפְנִים זָרוּךְ פָּטָם קָרָאשָׁן שֶׁל הַטְּזֵזֵז
ג (כט) פְּדוּר. וּזְחָה לְוָמָר, וּעֲלָכָן (ד') אָנָּן עַשְׂרֵי ?הַפְּתָחָה אֶלְאָ
לְמַלְמִינָּם וּרְחוּקִים לְפִי שָׁאן דְּרַעַק פְּנִיסָּתָו וּצִיאָתָו עַלְלָהָם, וּמְחוּזָ
קָמָוסִיר עַל סְבָנוֹ עַל-לִידָּי נְעַלְתָּו. אָם לֹא בְּאַבְנִים סְמָכָרִים פָּה,
לֹא מְגַבֵּר שֶׁם דְּלָתָה. (כט) שָׁגָרָה בְּקוּנִים. סְנָה, שְׁמַמָּה
בְּכִבְלוֹת שֶׁל קְוִצִּים הַעֲשָׂוָה בְּעַיְן דְּלָתָה, וּפְעָמִים שָׁהָוָה כּוֹתָהָה.
רוֹזָה עַתָּה לְנַעֲלָה: (כח) שְׁתִּינָה לְקָם אִיר. בְּינוֹ (ט) שְׁנָכָר שְׁהָה
לְקָם צִיר: (כו) אֲפָלֶוּ וּכְבוּ בְּקָשָׁךְ שְׁרָם וּמְלָאָם. וּעֲלָכָן מְפָר לְמַעַל
שְׁקָשָׁרָם וְתְּלָאָם שֶׁם מְבָעוֹד יִם כְּדִי לְעַל בְּהָה. וּעֲלָכָן מְפָר לְמַעַל
כְּסָן בְּשַׁבְּתָה. (טט) שָׁאָר שְׁכָשָׁן פְּתָוחָן הַנְּגָרָרוֹת בָּאָרֶץ. וּרְקָ
בְּשָׁהָוָה נְעַלְלָן מְגַבֵּין וּזְוקָפָן עַל הַאֲסָקָפָה, מְפָל מְקוּם בֵּין שְׁהָן
קְשָׁרָות וּקְשָׁרָות שֶׁם קְבָעוֹד יִם וּוִשׁ לְקָן קְפָר צִיר, לֹא מְחוּזָ
קְשָׁרָה בְּכֻבָּה בְּשַׁבְּתָה: (כט) גְּבוּהָם מִן הָאָרֶץ. וּזְחָה לְוָמָר. (ח) שְׁחִידָ
קְשָׁרָות וּקְשָׁרָות יְמָנוֹת וְתְּלָיוֹת מְבָעוֹד יוֹם בְּעַיְן שָׁאָר קְשָׁפָוֹתָן אִין נְגָרָרוֹת
כָּאָרֶץ, וְאֲפָלֶוּ כֵּן בְּבוֹהָן כֵּן הָאָרֶץ בְּקָמָלָא גִּימָא [גְּמָרָא];
צִיר, הַוָּאֵיל שָׁאָר קְשָׁהָן פְּתָוחָן הַנְּגָרָרוֹת קְבָעָנִין שֶׁם קִיטָּב,
זָהָן בְּהָ פְּדוּר, (טט) הַפְּלָל יְזָקִיעָן שְׁלַכְלָה קְיָה עֲשָׂוָה, וְלֹא מְחוּזָ
מְשַׁמְעָו (טט) דְּעַלְלָבְלָן-קְנִים קֹשֶׁר מִיחָו בְּעַיְן, אֲכָל מְלָשָׁן תְּהִיה
אֲסָקָפָה מְלַמְתָּה, וִישׁ לְהַקְלֵל בָּזָה [עַיְן בְּהָדָר] אֲשָׁפְכָב שְׁפָנָה הוּא
שְׁטִי וּכְבוּ. הָנָנוֹ (טט) לְפִי שָׁאן לְהַתְּקוּנִי תְּדַלְתָּה בְּשָׁאָר דְּלַתְּהָה¹¹,
קְשָׁשָׁוָי לְכַנִּיסָּה וּצִיאָה פְּדוּר: (לא) מְלוּמָ אָחָד אוֹ שָׁאן וּכְבוּ.
אָקָדר וְגַם אִין לה אֲסָקָפָה. וּבְפִמְתָּחָה קְשָׁשָׁי לְכַנִּיסָּה וּצִיאָה פְּדוּר,
וְתוֹתְחָן וּכְבוּ. מְשֻׁמָּע מִזָּה (כט) דְּהָוָא מִנְיָן בְּשָׁאָנה אֲשָׁוָה, אֲכָל
וְלֹא תְּקוּנִי תְּדַלְתָּה בְּרָאָוי, וְהַנְּנוּ מְשֻׁמָּע דְּבָאָן מִירִי בְּפִתְחָה הַעֲשָׂוָה
וְנִגְנָה קְשִׁירָה בְּלָל, וְאַעֲלָל-גָּבָד דְּבָרִישׁ בְּעֵינִי כְּבָדָלָת שֶׁל רְחָבָה,
קֹשֶׁר וְתְּלִילִי מְבָעוֹד יוֹם, הָכֵא אָזְרִי בְּפִמְתָּחָה שָׁהָוָה עַשְׂרֵי לְכַנִּיסָּה
שְׁבָתְכָנָה קְשָׁעִיף-גָּטָן כְּט [וְהָגָר] אַגְּ (לד) וִישׁ תְּקִיקָה. וּזְחָה
צִיר, דְּעַלְלָבְלָן-קְבָב דְּקָהָלְשָׁים אַיִם קְחָרְבִּים וְהָוָא מְכַנִּיסָּל לְהַקְלֵל
קְרָשָׁן.

שער האציגון

קצת בעה, עין שם. וכן בפרק מגדירים: (ט) בית-יוסוף בשם קראב'ר. וכך מקוח ברשי' במשמעותו: (ט) כן מזקה מהו'ה והקריב'א, והוקא בנהמאן אונן. ובין בקרים נולחה: (ט) בלחש: (ט) וכן בקבב גרא' כננות פקבר, זדבנת ספ'ה פולוב בען בולו שפקבונו: (ט) בש'': (ט) כן מזקה קברנייה ויסקה ובן זבב בגרא' א' קדעת אונן. וכן בקרים נולחה: (ט) מאגד-ארכטס אליה ובה: (ט) הצע'א לא גאנט קרייט שפרס שאינע גאנרט. אונדי לרידה בעשלאה ליגינס ויזיא, ומטעו לעי' זה דבוקשינה או קרייר וזכרמ'ב: (ט) מאגד-ארכטס אליה ובה: (ט)

האסקפה בגען ששבשים הניגר בחור ג לירכה שאחורי הפתחים *שאן גאנסם בה מחלצת של קנים. וכן פרצה (כד) ע נאכין פרלה וקובעים בו עץ חד כדי להכניסו (כח) שקייה לחם ציר, נוצלים לחם (כו) ולא חשיב בבועה, שפכד בהם שהוא דלחן ובכללך שלא חזר לאיר לפניו, וכך שיתבאו לאין נוצלים בחם אלא-אמ-רכן כי (כז) *גאנעלים בו אפלו לא היה לו ציר מעולם שאון לה אסקפה מהתקופה, (לב) וכשפכו נאכין לא (ט-ט). וזה מוכיח כי לא היה מושג בדורותיו של יונתן.

באור הלכה

דקהנו נפקחה קאסקפה: * קוי בון. בפֶּרְקָרָא אַיָּתָא, מִשְׁוָם וְמַחֲזֵי בְּבָבָה
* שאנן גְּכָבִים וּוֹצָאים בָּה פְּרִיר. עין במשנה ברורה. עיין בלחופת-ישוב
דמאנד דבוקהן חישו לנגן בעוחות מל' יומ' הוּא קני בפקח החשוי לנגן בָּה פְּרִיר:
* גְּבוּרוֹת מִן חָאוּץ. עין במשנה ברורה. ונזה במשנה ארם קל' לת' והוחיב
הפרקיטס⁽¹⁵⁾ בענין ר' סובט. ר' מה דאייס בעולגה בצעין שיקרי גבויים מן סָאָרָן.
יש פְּלִיקָת קָרָאשׁוֹת בָּה אַרְאָרָה, עין שם ה'יך בְּכָל דְּבָרָיו. ובאמת באורו פְּשִׂיאָה
לחדר בענין ר' וועל' דִּידִיחָה נשתגה תְּקֵלָה בְּחַתְּחִיאָדָס⁽¹⁶⁾, הוּא מלטה חֲרָטָה,
וְקָרְבָּעַת בְּל' קָרְאָשׁוֹת לא פְּשִׂיאָה, קָלָא פְּהָה קְרָתָה וְקָרְטִיכָּה אָשָׁר
בעונן, שְׁפָרְשׁוּ בְּהַדְּרָא בָּמוֹ שְׁבָכָנוּ בְּמִשְׁנָה בְּרוֹרָה, ובן ר' שְׁי' בְּמִשְׁנָה מִוכָּחָה
גָּמְכִין בְּהַדְּרָא שְׁמַרְשָׁרָה בָּן, וגָמְכִין כָּאֹר זְרוּעַ הַעֲפִיקָה, גָּמְכִין קְרַמְפָּס' בְּפָרָשָׁה
משפָע דְּמַפְּשִׁיט אַמְּבָן שִׁיקְרָה קָשָׁר, וְהוּא פְּשָׁשׁ כָּעֵין פְּרוֹשָׁה קוֹסִיפָּה בְּדָרְךָ קָכוּ
עַמְּדָר בְּנִילָה שְׁבָכָבְבָּה שְׁמַמְתָּאָדָם דְּמַרְכָּבָה בְּפָרָשָׁה קְמָלָה מִשְׁמָעַ גְּדָרִי.
דְּבָבָה בְּן קָאָרָן פְּנַי אַפְּגָלְשִׁי שָׁאוּן קָשָׁר בְּל', דְּאַרְכָּה מִכָּח שָׁם להַמְּפָקָה
בְּסֻפָּן דְּבָרִים. עין שם). ונה שְׁכָמַב הַזְּמַמְדָּרָם דְּמַהְרִיר וְמַרְאָה' שׁ וְחוּרָבָב
וְתְּלַשְׁעָן עַרְוָק מִשְׁמָעַ קְפָּשִׁיטָה קְרָבָנִי, לְעֵינִית דְּעֵמִי לְאָרַיְתִּי בָּהָא
לְדָרְבָּרִי, דְּהָלָא הַבְּחִיקָה גָּלָם וְקָל שְׁוֹן בְּמִשְׁנָה, וְכִי דְּכִי דְּמַפְּרָשִׁי הַרְבָּה
וְתְּרַעַשְׁבָּא וְשָׁגָן קָרָאשׁוֹת לְשׁוֹן בְּמִשְׁנָה יְפָשֵׁר גָּמְכִין דְּבָרִים. וְמַהְכָּבִים
בְּחַבְרָה גָּמְכִין אָן הַבְּחִיה גָּלְבָךְ לְמַעַן, וּבְפָרָט שְׁבָפָרָשָׁה הַמִּשְׁנָה שָׁלוֹ
כְּשָׁמָע בְּהַדְּרָא דְּמַפְּשִׁיט שִׁיחָה גָּשָׁר. וְלָא שָׁאָר סְעִד לְדָכְרִיו כִּי אָס מַדְרָגִי

וְהַטָּעַם, שֶׁבּוֹ אִינוֹ נְגַדֵּה כְּבָזָה בְּנַעֲלָה זוֹ אָף אָם אָן לְהָם הַקְּרָבָה שָׁאַיִן גְּגֻרוֹת בָּאָרֶץ: (כח) וּפְתַח הַעֲשֹׂוי וּכְיוֹן. שְׁבִינָן שְׁמַפְשַׁפְשַׁחַת כְּבָזָה: (כט) וְהַוָּא נְגַדֵּר. בָּאָרֶץ בְּשִׁפְפּוֹתָה. וְהַגָּה מַלְשָׁן סְמִמְפָתָה בְּבָזָה דְּמַשְׁמָעַ דְּסִכְינָא לְהָדָא פָּלוּ אִינוֹ קָשָׁר קָלָל שְׁרִיד אֶבֶן יְשָׁן דָּעַת הַרְמָ"ר וְהַרְמָ"ס, וּבְפִרְטָת שְׁפִין סְכָם הַרְמָ"א: ד (ל) דָלַת וְהַקְּרָבָה בְּסִימָה בְּעַלְמָא⁽¹²⁾ וְנְגַדֵּה בְּבָזָה⁽¹³⁾, וּמְנִיר בָּאָן (כל) אָפְלוּ בְּבָזָה וְדָעַת קְרָבָה⁽¹⁴⁾. דָלָא אָסְדוּ אַלְאָ תְּמִרֵי לְרוּעָתָא, דָקַנוּ שְׁחוֹא מִלְּמַדְדִים (כט) הַקְּרָבָהּוּנִים דִישׁ לְסִמְךָ עַל שְׁיטָתוֹ לְהַקְּלָלִי: (לב) וּכְיָה אָם הַיא קְשָׁרוֹת וְתַלְיוֹת, אָף שְׁגַגְתָּה בָּאָרֶץ כְּשִׁפְוֹתָה, שְׁרִי אָף עַל לְבִנְיָה וְצִيָּאה פְּדִירָה: (לו) אַף-עַל-כִּי שְׁשָׁמְטָן וּכְיָה. הַיָּה שְׁגָם הִיא מִסְתָּמָא עַשְׁלִיה פְּשָׁאָר דְּלָתוֹת, וְאַסְפָּלָה הַכִּי מִחְמְרָנָן שְׁלִוְתָה וְצִיָּאה פְּדִירָה, וּבְגַל, וּסְבִינָא לְהָדָא בְּזָהָה לְאַבְעִין קָשָׁר קָלָל, וְלֹפֶר, דְּתַעֲקִיקָה נְחַשְּׁבָתָה קְאָסְקָה: (לה) שְׁדִינָם בְּדָלָתָה, רַזָּחָה בְּפִנֵּי עַצְמוֹן, אַפְלוּ הַבִּי לְאַנְחַשְׁבָּן כְּדָלָחָה שֶׁל לְוחַמְדָה: (לו)

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com

הַלְבּוֹת שֶׁבֶת סִימָן שִׁינָג

ביוראים ומוספיטים

[משו"ב ס"ק לא]

מצדדים החרוזנים קיש לקמץ על שייטרו להקל¹⁴).

(14) ואפילו אם אין הדלת קשורה, חבב החזוי"א (או"ח סי' מ"ט ס"ק א) שאפשר להקל בדבר.

[ביה"ל ד"ה גמוהים]

ורפה בנשפתיאדם כלל לט קרחיב תפקרום¹⁵) וכו', רעליזריה נשתנה תקלחת
בקהנ"י-ארכט¹⁶).

(15) וביאר שם (אות א), שבחלקו הראשונים בפירוש דברי המשנה
בעירובין (קא, ב) 'אלא א"כ גבויהם מן הארץ', שיש שפרישו
שהרלת גבואה מן הארץ על ידי שהדא קשורה ותליה באוויר,
ויש שפרישו שהפתח עשי באופן שכשינויו בו את הדלת תהיה
הרلت גבואה מן הארץ, ולදעתם, באופן זה מותר להחזיר את

הרلت אפילו אם אין היא קשורה כלל.

(16) שפסק שם (ס"ה), שאם הפתח עשי באופן שכשינויו בו את
הרلت תהיה הדלת גבואה מן הארץ, מותר לנעל בה העיפ שאיין
היא קשורה כלל.

[משו"ב ס"ק ל]

הינו, לפי שאין לה חוקי הדרת בשאר דלתות¹⁷), הרי כסתייה
בעלאא¹⁸ ונראה קבונחה¹⁹).

(11) ודלתות שלג אע"פ שאין עשוות מלוח אחד, דעת הגראן
קרליין חוט שני חיב פלייז ס"ק ג שמותר לטעור בחון את החל
הפתח, אפילו אם הן מפורקות מעל גבי הצירם, הוואיל וניכר
לכל שנן דלתות ולא סתימה בבניין.

(12) ולענין מהצלה של קנים, מבואר בשוו"ג לעיל (ס"ג) שימוש
בזה היכר ציר, ובטעם ההבדל שבין דלת זו שאין היכר ציר
מורעל בה, ובין מהצלה של קנים שימוש שמורעל בה היכר ציר, כתוב
הטיז (ס"ק ד), שהוואיל ורלת ועשויה מלוח אחד, דרך לבנות
כתלים מלוחות אלו, נראה הנעה בה בסתיימת חור שבבניין,
מה שאין כן במחלצת של קנים, שהוואיל ואין דרך לקבעה
בכotalי הבניין, אין תלייתה נראית בסתיימת חור שבבניין.

(13) ואם לא הכניסה לתוך חלל הפתח ממש, אלא הכניסה כנגד
חל הפתח, חבב החזוי"א (או"ח סי' מו ס"ק ב) שאין זה נראה
ככונה, ומותר לעשות כן אף בדלת זו.

הַלְבּוֹת שֶׁבֶת סִימָן שִׁינָן

הקלבות שבת סימן שני

לכם שני ציריים אחד למעלה (^{לו}) ואחד למטה. אם יצא הפקחותן בלו ממקומיו אסור להזקירו (^{לח}) שפאו ותבע, אבל אם יצא מיקצתו, דוחקו עד שטחיזרו למקומו, פיוו שעהין נשאר במקומו, בקהל יכול להזקיר הפקחותן, (^{לו}) אבל בשיא העליון אסור (^ו) אפילו לדוחקו ולהזקיר למקומו: ו רמsha (^ט) של פרקים (^{טא}) אסור להזקירה ולהדקה, ואם תקע חיב חטא, (^{טב}) זואם היא * (דרפה להזקירות) רפיה, מטר לבכחה (ובכלדר (^{טג}) שלא בסדק). (^{טג}) יוכס של פרקים, מטר (^{טח}) לאפרקו ולהזקירו בשכתה. (^{טט}) אונש מי שאומר (^{טט}) שדין הפוס כדין היפשה. הגה ואם דרכו (^{טט}) לקידק, אף על-גב דעכשו רפוי אסור (פיימני פכב והגות אשורי ילבוי וכו' נהגה דברי הטיט): **ז** בקונה שנשברה מטר לערל לעזרה ורבנן יתרכז בטל שמו פרט בקהל ד א טור בטעם פרקים מטורבוקה לא רקם (^{טט}) בארכותה הסמלה, (^{טט}) שם בלי, לא כדי שמעלה, **טאטין** בוי לה בוגה, אלא כדי ללקטם (^{טט}) תרד יותר; וחוא שיחיו רפאים שיוכל לעלם פשיראת, אבל (^{טט}) אם מחדקם שם, אסור ש לא תרד יותר; שפט קינאי שפט ב שפט קינאי במאה ג שפט ב קדושת לה רב וחוזן קדושת קינאי סיקן עא ונקביס בענין מה ד בתיויקן סדרבי ארונות קינאי סיקן עא

באר הילטב

(ו) אפלת. סקה ים של לודן דל של רקחות מה שפְּנֵיכם בסקענותם שלק הפלון על גדי ארינו יהוי בשחתה, וזה אסור גדול, בין שהישן צאל חיב חמאת אשור באינו ייחדר מושם שכח, וכ"ש זולען שלוחין סקוטיריןן מן חתלוונת. ואילו יישוואלטן ויגלים לעשונות כן ואוקם שיטים שיש בנה חיוב הקאט, ט"ז;

(ז) שדיין, וה'ה שפטעניער' שבכחכ'ן שפניהם אליו ספדים. אגדה. ובמבוקה קדרי מלהקה אפלן אם הוא הולע ברוק שזרוייך. ע"ש: (ס) נארטוט.

(ח) עשלטא אעפ' שדעתן לשלטן אסדור לאפכו מונת הקורה נדעתי לבונה, מא"ה; וה' עשלטא קוכוסות פלנו העשויות בחריצים בביב הפקודיקיט בתקון, לכ"ע אחר, ובמבוקה המ"ה נראות

באור הלכה

הבר הפגיד, והוא חידחה נגיד כל מראותינו הניגל לנין מלכלה, ועל-כן
הענתקתי את בארכם בברלשוו: * דרשה להיות רפיה. וסנו פיאנו מוגדר
אם תמייע בתוכה החור⁽²²⁾, מקר, אךן לאו אַזָּא בדרכ שאריך להזות מעמידה
בדוח [כלבו בשם הרואידי]. אבל בסמג' אִיתא דזרא דבר שאריך גבורה
ראפנחות אַסְתָּר, עד כאן לשון פֶּגֶן-אַבְּרָכָם:

באמצע התקה דלא שיך למלון מלכ' שמא יונקען), אפל' חמי אסור, גנריין באמצע אוtro מן ה'א; (כ) ואפל' בז'רים שלנויהם מפערלען⁽¹⁸⁾, אסור להפער דלתי מלכים, דגנריין של מא וואה שהציר אוינו פקע נפה ויחזר אוtro במקסרים: (לט) אפל' כשייצא קעלזון. דעליז'ה הוא טופל לגני. (ט) גם סריהה אסורה במו קונה: ר (ט) של פרקים. סינו שעשיה פרקים פוקים בשיל עאל' אקנות שיוצkol' לשאת אפס בז'ה, וכשבאיין על מקומות מושירין פרקיין יחר ומושיבין אוקה: (מג) אסור וכו'. גוניה של מקע בעידות וממקלים. דחו' גמר קלאחה וסיב משום מפה בפשיטה. (טט) וויש אומרים, דכינוי שעושה בז'ה כל' גמור חיב מושם בז'ה. עין בס'ין שיד סער א' (19) ובהגר' א' שט' (מכ) ואמ' היא דרכ'ה וכור'י⁽²⁰⁾. דשוב אין להש כל' שמאי יבוא לתקען⁽²¹⁾: (מג) שלא יסדק. ונספר ואינו רביון. (מכ) אסוד: (מד) וכוס של פרקים. שיש בו שטפרקין אוtro מעל רגלו: (מה) לפראן ולהקיזו. בשהוא (ט) רפו, והטעם. דאי'ן דרכ' להדק מלכ' בחזק שייה השוב במו תקיעה, ועליכן אין להש שמאי יתקע. והיש מי שאומר סבירא לא, כיון דעת-כל-פנימים דרכ' להדק, (לט) גם ברפוי אסוד⁽²²⁾ כמו במתה של פרקים⁽²³⁾. בתה הפגן-אברם, רוכסות שכנו העשויים בחיריצים סביב זבמו אלו שיש שרוי' ר' סמוך לרגלטו ומהדקים בחזק. (טט) לאלי עלה אסוד, וככשו הבלים. אפל' אם עשויים בז' שרי, ורקם אין עשויים לקיום⁽²⁴⁾ רק לפתחן ולסגדן פטמידז⁽²⁵⁾, וכן בטב הש'ז. (טט) ואפל' הבלים שאסוד לרפנן ולטמיזין, מפל' פוקום לטטלען שנוי, ולא גרו' אלא במוניה שדרפה להתקרבק, כמו שבחוב סוף סיון רעם, וכל פיזא צו, אפל' דבר שאין דרכו להתקרבק שרי בטטלול: (מו) וויש מי שאומר וכו'. הקטחה יש להחמיר בדעה זו, אך אם הוא לצריך שבת יט לסקמ' אדעה ראשונה [אחורנית]: (מו) שדין הפלס. והיא סדין (לט) הפטענדער'ו' שביבית-הננט שמנחים עלי' ספירים, אם הוא של פרקים: (מח) להיות מהתק. רוחה לופר, להיות (טט) מהדק ומוקיע בחזק, שזה אך התואר וזהו דעתה ראשונה מז'ה דאסוד: ז (טט) ש'ם כל', ואם אוינו פלי' ורק עץ בעלה, (טט) קמו מפל, אפר-על-פי שטמיכון הוא לטטלטל, מפל' נקום אסוד לסטמכו פחת קז'ה, דרמי ליבור'ה, פון בטב קאנ-אברם, אפל' האלה רפה וחוטפ-שבת חולקים עלי' ומperfים בכל' דבר' ששם כל' עלי' לענין טטלול, פון שהיא עישה ורק פון שלא גדור יז'ריה⁽²⁶⁾. (טט) עין בפרויינזים: (טט) אם מנקדים וכו', נטעם, דקbullet קלי מנקיבו, שאינו יכול' שיב לטל' משם בשפה⁽²⁷⁾, ואם אוינו פחיב בחזק כלכ' שרי' נט'ו' ושות': ח (טט) להזכירו למוקומו.

שער הצעיר

תראות: 1 עמוד להנחת עיל-גבו ספר וכדמתה. 2 הברגה.